

Νέος Πρεσβύτερος στην Ι. Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Αιτωλίας και Ακαρνανίας



Έναν νέο Πρεσβύτερο απέκτησε η ιερατική οικογένεια της Ιεράς Μητροπόλεως Αιτωλίας και Ακαρνανίας το Σάββατο 18 Οκτωβρίου 2025. Ο Σεβασμιώτατος Ποιμενάρχης μας κ. Δαμασκηνός, κατά την Θεία Λειτουργία που τέλεσε στον Ιερό Ναό Αγίου Αθανασίου στο Σπάρτο Αμφιλοχίας, χειροτόνησε στο βαθμό του Πρεσβυτέρου, τον Ιεροδιάκονό του, π. Ιάκωβο Τρομπούκη.

Ο νέος Πρεσβύτερος, κατά την προσφώνησή του, αναφέρθηκε στο μυστήριο της Ιερωσύνης και ευχαρίστησε τα πρόσωπα εκείνα που στάθηκαν δίπλα του όλα αυτά τα χρόνια, καλλιεργώντας τον πόθο του για την Ιερωσύνη, την οικογένειά του, τους φίλους και τους συγγενείς του, τους πνευματικούς του πατέρες και όλους τους κληρικούς που προσήλθαν για να συμμετάσχουν στην Χειροτονία του. Ιδιαίτερως αναφέρθηκε στον Σεβασμιώτατο Ποιμενάρχη μας κ. Δαμασκηνό, πλησίον του οποίου διηκόνησε ως Διάκονος και τον ευχαρίστησε για την αγάπη,

την στήριξη και την εμπιστοσύνη προς το πρόσωπό του και για όσα διδάχθηκε πλησίον του.

Ο Μητροπολίτης κ. Δαμασκηνός, κατά την ομιλία του ανέφερε: «Όπως και εσύ τόνισες παρήλθαν δύο χρόνια από τότε που η Χάρις του Παρακλήτου σε αξίωσε να εισέλθεις στην ιερατική μας οικογένεια, να λάβεις τον πρώτο βαθμό της Ιερωσύνης, αυτόν του Διακόνου και να υπηρετήσεις την αγία μας Εκκλησία. Και σε κάλεσα από την πρώτη στιγμή κοντά μου, για να ενταχθείς στους άμεσους συνεργάτες μου, τους Διακόνους και τους Αναγνώστες, τα πρόσωπα αυτά που συνεπικουρούν τον Επίσκοπο, βοηθούν στο έργο της Θείας Λατρείας και αποτελούν τους συμπαραστάτες του στην επιτέλεση των Ιερών Μυστηρίων και των Ιερών Ακολουθιών. Έτσι, λοιπόν, είχα τη δυνατότητα για δύο ολόκληρα χρόνια να γνωρίσω εκ του σύνεγγυς τον χαρακτήρα και την προσωπικότητά σου. Να εκτιμήσω τα χαρίσματα, με τα οποία σε προίκισε ο Θεός και να σε επιλέξω για δύο ολόκληρα χρόνια να αποτελείς τον δευτερεύοντα των Διακόνων, μαζί με τον Αρχιδιάκονο μας, τον π. Δημήτριο.

Μετά από την παρέλευση δύο ετών, πιστεύω ότι πλέον είσαι ώριμος για να λάβεις και τον δεύτερο βαθμό της Ιερωσύνης και να κατασταθείς Ιερέυς και Λειτουργός των φρικτών του Χριστού Μυστηρίων.

Τούτη η ημέρα είναι σημαντική, η πιο σημαντική ημέρα της ζωής σου. Όχι μόνο για εσένα, αλλά και για την τοπική μας Εκκλησία και όλως ιδιαιτέρως γι' αυτήν την Ενορία που για μεγάλο χρονικό διάστημα ταλαιπωρήθηκε και έμεινε ορφανή και στερήθηκε τον μόνιμο Εφημέριό της.

Σήμερα τελούμε το μυστήριο της προσωπικής σου Πεντηκοστής. Σε λίγο θα ανέλθεις την κλίμακα του Ιερού Θυσιαστηρίου. Θα κλείνεις γόνυ σώματος, ψυχής και καρδίας ενώπιον της Ιεράς και Αγίας Τραπέζης. Θα ακουμπήσεις το μέτωπό σου πάνω της για να εκζητήσεις την Χάρη του Παρακλήτου, η οποία θα σου προσφερθεί διά των αναξίων χειρών μας.

Θα λάβεις την χάρη της Ιερωσύνης, όχι ως απόκτημα, αλλά ως δωρεά. Δεν την κατακτάς. Σου την εμπιστεύεται ο Θεός. Δεν την αξίζεις, ούτε εσύ, ούτε κανένας μας. Με φιλανθρωπία ο Θεός μας την εμπιστεύεται. Δεν είναι η Ιερωσύνη δική σου, αλλά είναι η Ιερωσύνη του Χριστού. Αυτήν την Ιερωσύνη, σήμερα σου εμπιστεύεται ο Επίσκοπός σου και η Εκκλησία μας για να την διαχειριστείς. Με την δύναμη και την χάρη αυτής της Ιερωσύνης να επιτελείς το πνευματικό σου έργο. Ένα έργο που δεν είναι εξουσία και δύναμη, αλλά διακονία και θυσία. Ένα έργο που δεν είναι διεκπεραίωση δημοσιοϋπαλληλικών υποχρεώσεων, αλλά κενωτική θυσία αγάπης ενός ποιμένος προς το ποίμνιό του.

Δεν θα διαχειρίζεσαι μια κοσμική εξουσία, αλλά την αγάπη του Χριστού, την οποία πρέπει να την επιδεικνύεις στο ποίμνιο που σου εμπιστεύομαι σήμερα. Από σήμερα πρέπει να είσαι ο ποιμένας ο καλός. Εσύ να προπορεύεσαι και τα πρόβατα να σε ακολουθούν. Να προπορεύεσαι, όμως, με σύνεση, με ταπείνωση, με διάκριση και με φόβο Θεού.

Το ποίμνιό σου θα σε εμπιστευτεί, όταν αποδείξεις ότι έχεις ανιδιοτέλεια, ειλικρίνεια, συνέπεια λόγων και πράξεων. Όταν εσύ πρώτα εφαρμόζεις και μετά προτρέπεις να εφαρμόσουν οι άλλοι. Όταν υπερέχεις στην προσευχή, στην νηστεία, στην άσκηση, στον πνευματικό σου αγώνα.

Σήμερα, λοιπόν, θα λάβεις την χάρη της Ιερωσύνης και θα εγκαινιαστεί μια νέα σχέση σου με τον Κύριό μας, Ιησού Χριστό. Μια σχέση αγάπης, θυσίας και υπακοής στο θέλημά Του. Από 'δω και στο εξής θα καλείσαι να αποφασίζεις, όπως θα αποφάσιζε Εκείνος. Να ενεργείς, όπως θα ενεργούσε Εκείνος. Να μιλάς, όπως θα μιλούσε Εκείνος.

Να συμπεριφέρεσαι στους ανθρώπους, όπως συμπεριφέρθηκε Εκείνος.

Καλείσαι να καταδεικνύεις στους ανθρώπους τον Χριστό και όταν αυτό το πράττεις, τότε να είσαι σίγουρος, ότι τους οδηγείς σε ασφαλή πνευματικά μονοπάτια. Καλείσαι το Ευαγγέλιο να είναι πρώτα απ' όλα για εσένα ο φωτισμός και η οδός σου, η υπακοή σου και ο τρόπος έκφρασης της ιερατικής σου διακονίας. Αν εφαρμόζεις τις Ευαγγελικές επιταγές στην ιερατική σου διακονία, τότε με ασφάλεια θα μπορείς να αποφασίζεις σωστά. Να διαχειρίζεσαι με επιτυχία την Ιερωσύνη που σήμερα η Εκκλησία σου εμπιστεύεται και με ασφάλεια να επιτελείς το ιερατικό σου έργο, ανταποκρινόμενος στις προσδοκίες του λαού του Θεού.

Σήμερα καλείσαι να λάβεις την Ιερωσύνη, την οποία έλαβαν πριν από εσένα οι αδελφοί σου συμπρεσβύτεροι. Αυτοί που σήμερα συμπροσεύχονται στην

πνευματική σου χαρά και όσοι για διαφορετικούς λόγους απουσιάζουν σωματικά. Καλείσαι να γίνεις και εσύ ένας κρίκος της πνευματικής αλυσίδας των ιερέων της τοπικής μας Εκκλησίας.

Να εισέλθεις και εσύ ως Πρεσβύτερος πλέον στην ιερατική μας οικογένεια. Το έχω πει πολλές φορές και θα το επαναλάβω και σήμερα. Δεν καλούμαστε να γίνουμε όμοιοι, ίδιοι, αλλά καλούμαστε να γίνουμε συνοδοιπόροι και συνοδίτες. Καλούμαστε να αγωνιστούμε ο καθένας με τις δικές του δυνάμεις και με τις δικές του προϋποθέσεις. Να προσφέρουμε στην Εκκλησία και στο λαό του Θεού τα όποια τάλαντά μας. Όχι για να ενισχύσουν τον εγωισμό μας, την υπερηφάνεια, την φιλαρέσκεια και την φιλαυτία μας, αλλά γιατί, αντιπροσφέροντας τα τάλαντά μας στην Εκκλησία, δοξάζουμε τον Θεό και ωφελούμε τη ζωντανή Του εικόνα, που είναι ο άνθρωπος.

Σαν την μέλισσα θα πρέπει να ακουμπάς πάνω σε ό,τι καλύτερο έχει αυτή η πνευματική μας οικογένεια και να το μιμείσαι. Να το προσλαμβάνεις, να παραδειγματίζεσαι απ' ό,τι μέχρι στιγμής σε έχει εμπνεύσει και να αποστρέφεσαι ό,τι λανθασμένο επέτρεψε ο Θεός να συμβεί μέχρι τώρα.

Η ιερατική μας οικογένεια έχει καλούς και ευλογημένους κληρικούς. Να τους συμβουλευέσαι. Να στηρίζεσαι σε εκείνους και όλως ιδιαιτέρως, στον καλό σου πνευματικό πατέρα, τον π. Δημήτριο που κατέχει τα σκήπτρα ενός σοφού, συνετού και διακριτικού πνευματικού πατρός. Εσύ ζήτησες να ακουμπήσεις κάτω από το πετραχήλι του και εγώ με περισσή χαρά ευλόγησα αυτή σου την απόφαση. Ο π. Δημήτριος Πατσιαλός μπορεί να είναι η πνευματική σου άγκυρα, το πνευματικό σου λιμάνι. Να είναι ο ασφαλής και απλανής οδοδείκτης της ιερατικής σου διακονίας που σήμερα ξεκινά.

Θα υπηρετήσεις στον τόπο της καταγωγής σου, δίπλα από την πόλη στην οποία γεννήθηκες και μεγάλωσες, την ηρωική, ένδοξη και πανέμορφη Αμφιλοχία. Έχει καλούς κληρικούς, με πρώτο τον Αρχιερατικό Επίτροπο, τον π. Οδυσσέα. Πολλούς από αυτούς ήδη τους έχεις ξεχωρίσει. Να τους τιμάς και να τους σέβεσαι. Να τους αγαπάς και να προσεύχεσαι γι' αυτούς. Και πάντοτε να εκζητείς την δική τους συμβουλή. Μη μείνεις μόνος, εγκλωβισμένος στην αυτάρκεια των δήθεν γνώσεων και της υποτιθέμενης επάρκειας της πνευματικής ή της γνωσιολογικής.

Όταν έρχονται οι ώρες οι κρίσιμες να καταφεύγεις είτε στον πνευματικό σου είτε στους κληρικούς που έχουν εμπειρία και με ταπείνωση να ζητάς τη συμβουλή τους. Και τότε πραγματικά θα δεις και θα διαπιστώσεις, ότι ο ίδιος ο Χριστός θα ομιλεί μέσα από τη δική τους συμβουλή και το δικό τους παράδειγμα.

Καλείσαι να διακονήσεις έναν εκπληκτικό λαό. Είναι οι κάτοικοι αυτής της Ενορίας, αλλά και της ευρύτερης περιοχής. Το έχω πει και άλλοτε και θα το επαναλάβω και σήμερα, είναι ευλογημένο το ποίμνιο της τοπικής μας Εκκλησίας. Είναι άνθρωποι, οι οποίοι αγωνίζονται καθημερινά στο στίβο της ζωής. Τίποτα δεν τους χαρίστηκε άκοπα, αλλά τα χέρια τους είναι ζυμωμένα με τον καθημερινό μόχθο. Αυτό άλλωστε το γνωρίζεις και εσύ από την οικογενειακή σου εστία, από την οποία προέρχεσαι.

Είναι όμως άνθρωποι ευλαβείς και παραδοσιακοί. Σέβονται τους θεσμούς και τα πρόσωπα που εκπροσωπούν αυτούς τους θεσμούς. Τηρούν τις αξίες και τα ιδανικά της πίστεως και της φυλής μας. Είναι χρέος όλων μας να ανταποκριθούμε στις πνευματικές ανάγκες και αναζητήσεις αυτού του λαού.

Να θυμάσαι κάποια πράγματα που θα σου είναι απολύτως απαραίτητα μέσα στον αγώνα της ποιμαντικής, που από σήμερα αναλαμβάνεις. Το ποίμνιό σου, οι άνθρωποι που θα απαρτίζουν από εδώ και στο εξής την εκκλησιαστική κοινότητα αυτής της Ενορίας θα σε εμπιστευτούν, θα σε τιμήσουν και θα σε σεβαστούν. Πρόσεξε όμως μην τους απογοητεύσεις και μην τους σκανδαλίσεις.

Οι πιστοί μας έχουν πολλά περιθώρια ανοχής. Πολλά πράγματα δεν τα εκφράζουν. Τα βιώνουν με μία εσωτερική οδύνη, όταν εμείς οι κληρικοί τους απογοητεύουμε. Μην απλώσεις ποτέ το χέρι σου για να πάρεις, αλλά μόνο για να συμπαρασταθείς. Μην κρίνεις ποτέ με αυστηρότητα, αλλά πάντοτε με αγάπη. Για τον εαυτό σου θα είσαι πάντοτε αυστηρός, αλλά απέναντι στους άλλους επιεικής, μακρόθυμος και φιλεύσπλαχνος, όπως ακριβώς ο Κύριός μας, Ιησούς Χριστός.

Μην μετατρέψεις την Ενορία σου σε πεδίο οπαδών, αλλά μόνο αδελφών και παιδιών του Χριστού μας και της Εκκλησίας Του. Δεν έχεις κανέναν λόγο να αποκτήσεις οπαδούς, αλλά μόνο φίλους και αδερφούς του Χριστού. Μην προβάλλεις ποτέ το πρόσωπό σου, τις όποιες αξίες και τα таланτά σου, αλλά πάντοτε να προσφέρεις στους ανθρώπους το πρόσωπο του Χριστού και μέσα από αυτό το πρόσωπο να ομιλείς, όπως μίλησε Εκείνος. Να ενεργείς, όπως ενήργησε Εκείνος και να θυσιάζεσαι καθημερινά πάνω στο δικό σου σταυρό, στο δικό σου Γολγοθά για να μπορείς να προσδοκάς την χαρά της Αναστάσεως και το φως που πηγάζει από το κενό Μνημείο της εκ νεκρών Εγέρσεως του Κυρίου μας.

Να ομιλείς περισσότερο με το παράδειγμά σου και λιγότερο με το λόγο σου. Να φροντίζεις πρώτα για τη δική σου πνευματική επάρκεια. Αν δεν είσαι εσύ φωτεινός, δεν μπορείς να προσφέρεις φως στους άλλους. Αν δεν είσαι εσύ ενωμένος με το Θεό προσευχητικά, δεν μπορείς να προτρέπεις τους άλλους να

προσεύχονται. Αν εσύ δεν βιώνεις την πληρότητα της παρουσίας του Θεού στη ζωή σου, πώς είναι δυνατόν να απαιτείς από τους άλλους ανθρώπους να το πράξουν αυτό. Να θυμάσαι πάντοτε, ότι σε όλες τις ευχές που αναφέρονται στον Ιερέα, μόνο οι δικές του πράξεις ονομάζονται αμαρτήματα, ενώ οι πράξεις του λαού ονομάζονται αγνοήματα.

Κάποια στιγμή θα διαπιστώσεις, ότι οι δυνάμεις σου δεν επαρκούν. Τότε να εκζητείς την Χάρη του Θεού. Κάποια στιγμή θα βρεθείς μπροστά σε δύσκολες και οριακές καταστάσεις. Τότε να θέτεις ένα ερώτημα, τί θα έκανε ο Χριστός στη θέση μου. Και αν το απαντήσεις σωστά, τότε θα βρεις την κατάλληλη απάντηση και την κατάλληλη διέξοδο από τα δύσκολα ερωτήματα και τα αδιέξοδα, που πολλές φορές ο Θεός παραχωρεί στη ζωή του Ιερέως.

Καλείσαι να υπηρετήσεις την Αγία μας Εκκλησία ως άγαμος κληρικός. Η επιθυμία σου να υπηρετήσεις ως ιεραπόστολος μέσα στον κόσμο δεν είναι εύκολη. Να προσέχεις πολύ τις υποσχέσεις που έδωσες την ημέρα της μοναχικής σου κουράς. Να μην απομακρυνθείς ποτέ από τα μοναχικά ιδεώδη και την αξία της μοναχική βιοτής. Η ζωή σου πρέπει να είναι προσεκτική από φυλακής πρωίας μέχρι νυκτός. Μην υποχωρήσεις ούτε μία σπιθαμή. Αν κάνεις την πρώτη υποχώρηση, τον πρώτο συμβιβασμό, τότε δεν υπάρχει δρόμος επιστροφής.

Μην επιθυμήσεις την εξοικείωση με το ποίμνιό σου. Να εισέρχεσαι προσεκτικά στη ζωή των ανθρώπων. Με φόβο Θεού να διαχειρίζεσαι τη ζωή τους και τα προβλήματά τους. Και πάντοτε να γνωρίζεις, ότι πρέπει να είσαι σε ένα επίπεδο υψηλότερο από το ποίμνιό σου, όχι για να το ατενίζεις αφ' υψηλού και υπεροπτικά, αλλά για να το ατενίζεις όπως ο Χριστός ατένιζε τους πάντες πάνω από τον Σταυρό Του και από εκεί δέχτηκε και την ευγνωμοσύνη και την αγνωμοσύνη, και την αγάπη αλλά και το όξος μετά χολής μεμειγμένο.

Ίσως θα επιτρέψει ο Θεός δοκιμασίες να συμβούν στη ζωή σου. Εσύ να παραμένεις ήρεμος και ασφαλής, στηριζόμενος στη δύναμη του Σταυρού. Όταν βρίσκεσαι πάντοτε πάνω στο Σταυρό, τότε ο Θεός δεν θα σε εγκαταλείψει ποτέ και από το Σταυρό θα σε οδηγήσει στην Ανάσταση.

Κράτησε σε παρακαλώ, αγαπητό μου παιδί, αυτές τις πατρικές μου συμβουλές και παραινήσεις. Είναι αλήθεια, ότι θα στερηθώ την παρουσία σου, την μελωδική και γλυκιά φωνή σου, η οποία για δύο ολόκληρα χρόνια στόλιζε και πλούτιζε τις ιερές μας ακολουθίες. Θα σε εμπιστευτώ όμως από εδώ και στο εξής σ' έναν άλλο δρόμο, ένα δρόμο που θα είναι μοναχικός. Να το θυμάσαι αυτό, εμείς οι άγαμοι κληρικοί είμαστε “καταδικασμένοι” να ζούμε τον μονήρη βίο. Θα περνάς πολλές ώρες μέσα σε αυτόν τον Ναό.

Αλλά το βράδυ θα κλείνει η πόρτα του σπιτιού σου και εκεί θα μένεις μόνος. Όχι όμως εγκαταλελειμμένος, αλλά με την παρουσία του Θεού, την οποία θα εκζητείς μέσα από την προσευχή. Μην θελήσεις να αντικαταστήσεις με τίποτε άλλο την παρουσία του Θεού στη ζωή σου. Αυτό θα είναι ολέθριο και ζημιογόνο για τη διακονία σου, αλλά και για όσους θα θελήσουν πνευματικά να στηριχθούν σε εσένα. Έχω, λοιπόν, την βεβαιότητα και την ελπίδα και θα προσεύχομαι για εσένα, η οδός που ανοίγεται σήμερα μπροστά σου, να είναι μεν σταυρώσιμη, αλλά να θυμάσαι αυτό που ο Κύριος είπε: «ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔχετε, ἀλλὰ θαρσεῖτε, ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον».

Να νικάς πάντοτε κι εσύ την νίκη του Χριστού, που θα είναι νίκη αγάπης, νίκη ταπείνωσης και νίκη προσφοράς. Τότε η ιερατική σου ζωή θα είναι ευλογημένη και όταν έλθει το πλήρωμα του χρόνου να αξιωθείς από τον Θεό να παραδώσεις την Παρακαταθήκη που λαμβάνεις σήμερα, στο Υπερουράνιο Θυσιαστήριο, για να συνεχίσεις εκεί την αέναη Λειτουργία με τους Αγίους και τους Αγγέλους. Είσελθε εις την χαράν του Κυρίου σου».

[Πατήστε ΕΔΩ για περισσότερες φωτογραφίες](#)